

ת"פ 28482/05/20 - מדינת ישראל, משטרת ישראל, תביעות שלוחת רמלה נגד דוד אדוארד לוי

בית משפט השלום ברמלה
ת"פ 28482-05-20 מדינת ישראל נ' לוי (עציר)

בפני
בעניין: כבוד השופט, סגן הנשיאה מנחם מזרחי
מדינת ישראל משטרת ישראל תביעות
שלוחת רמלה באמצעות ב"כ עוה"ד עדי בן
חיים

המאשימה

נגד

דוד אדוארד לוי (עציר) באמצעות ב"כ
עוה"ד גל וולף

הנאשם

גזר - דין

א. כתב-האישום:

הנאשם הורשע בעקבות הודאתו בכתב-אישום מתוקן המייחס לו **שתי עבירות אינמים** לפי סעיף 192 לחוק העונשין התשל"ז - 1977 ועבירה של **היזק רכוש** במזיד לפי סעיף 452 לחוק הנ"ל.

בתאריך **12.5.20** שלח הנאשם לזוגתו **מסרון** בעל תוכן מאיים, בשל כך שהותירה אותו בביתם לבד עם הילדים, כדלקמן: "**את תשלמי ביוקר...אל תחזרי היום**".

באותן נסיבות **התקשר** הנאשם אל זוגתו ואיים עליה באומרו: "**אני אהרוג אותך, אני אשחט אותך, את לא תחזרי היום הביתה**".

בנוסף, הנאשם שלח לזוגתו **הודעה קולית** ובה תוכן מאיים: "**אם את לא חוזרת הביתה אני שוחט אותך...**".

בהמשך, בביתם, בנסיבות המתוארות, **שבר הנאשם במכת אגרוף** את שלבי התריס ואיים על זוגתו: "**אני אשחט אותך**".

ב. מתחם ענישה:

הערכים המוגנים אחר עבירות האיומים שאותן ביצע הנאשם הם ההגנה על בטחונה, שלומה ושלוות נפשה של המתלוננת - זוגתו - בתוך התא המשפחתי, ואילו ביחס לעבירה של היזק לרכוש - השמירה על רכושה.

נוכח העובדה, כי מדובר באיומים שבוצעו במועד אחד, כלפי אותו אדם, יש לקבוע מתחם ענישה כולל ביחס לכל המתואר בכתב-האישום, וזאת נוכח הכללים שנקבעו בע"פ 1261/15 **מדינת ישראל נגד דלאל** - 2.9.15: ע"פ 4910/13 **בני ג'אבר נגד מדינת ישראל** - 29.10.14).

נוכח עקרון ההלימה, התכלית העומדת אחר העבירות ופסיקה הנוהגת בתחום, אני קובע שמתחם הענישה ביחס **לכל המתואר בכתב-האישום** - בין אם מדובר באיום פנים אל פנים ובין אם איום בשיחת טלפון ובין אם איום במסרון - נע בין **חודש מאסר בפועל ועד 15 חודשי מאסר בפועל** ואילו ביחס לעבירה של הרס התריס במכת האגרוף בין **מאסר על תנאי למספר חודשי מאסר בפועל**.

אפנה בעניין זה, בשינויים המחויבים, לפסקי הדין הבאים:

רע"פ 1293/08 **קורניק נגד מדינת ישראל** (25/6/08): נאשם בעל עבר פלילי נדון בגין עבירת איומים ל- **12 חודשי מאסר בפועל**, אך יש לקרוא את הנסיבות המיוחדות שבאותו פסק-דין יחד עם פסק דינו של בית-המשפט המחוזי (ע"פ 1225-11-07) שם צוין כי עברו הפלילי של אותו נאשם הוכתם בינתיים בעבירות של אלימות נוספת כלפי אשתו וכיוצא באלה.

עפ"ג (מחוזי מרכז) 52083-12-10 **קפש נגד מדינת ישראל** (2/2/11): נאשם אשר איים על גרושתו, פנים אל פנים שיגמור את חייה, אמר לה שיבצע את זה, בעל עבר פלילי רלוונטי, נדון ל- **7 חודשי מאסר בפועל**.

ע"פ 7032-05-16 (מחוזי מרכז) **מדינת ישראל נגד מושקוביץ** (31/5/16): נאשם שהורשע בעבירת איומים אחת כלפי זוגתו, שירצח אותה, נעדר עבר פלילי, **היה עצור כחודש**, נדון למאסר מותנה ול- 5,000 ש"ח קנס.

רע"פ 149/19 **קובי פפאשוילי נגד מדינת ישראל** (10.1.19) - עפ"ג (מחוזי מרכז) 44239-10-18 **פפאשוילי נגד מדינת ישראל** (18/12/18): נאשם הורשע **בריבוי עבירות של איומים**, הטרדה באמצעות מתקן בזק. בית-המשפט המחוזי קבע כי מדובר **באיומים בוטים** בפגיעה במתלוננת, ברציחתה, בפגיעה ברכושה. הוגש תסקיר שאינו חיובי. בעל עבר פלילי מכביד ביותר. נקבע מתחם שבין חודש עד 15 חודשי מאסר בפועל. נדון ל- **9 חודשי מאסר בפועל**.

ג. שיקולי ענישה:

(1). חומרת העבירות:

העבירות שאותן ביצע הנאשם **חמורות**.

התכנים המאיימים, כפי שפורטו לעיל, הם מן הרף העליון של המלל המאיים, החרף ובכוחם לטעת פחד וחלחלה בלבה של המתלוננת.

עבירות המבוצעות בתוך התא המשפחתי נתפסות כבעלות חומרה יתירה, ויש לגזור ענישה שבכוחה להרתיע הן את היחיד והן את הרבים, כדי להדביר את התופעה הקשה שהפכה להיות, למרבה הצער, כה נפוצה.

יחד עם זאת, ומבלי להקל ראש, דובר באיומים **במועד אחד, שלא לווה אליהם מעשה מאיים** (להבדיל מהנזק לרכוש), **שרק אחד מהם נאמר פנים מול פנים**. מבלי להקל ראש, אין **המדובר במקרה של אלימות פיזית בתוך המשפחה** - הנאשם נותר בתחום המלל ולא חלף חלילה על המעש.

(2). עבר פלילי:

לחובת הנאשם **עבר פלילי הכולל 9 הרשעות קודמות (במ/1)**.

עיון בהרשעותיו הקודמות מלמד, כי **לחובתו הרשעות רבות בעבירות אלימות ושלוש בעבירת איומים**.

הוא **ריצה עונשי מאסר** בפועל לתקופות שונות: 18 חודשים, 6 חודשים, 5 חודשים.

מתברר, כי אחת ההרשעות - במסגרת ת"פ 924-10-15 שלום ראשון לציון (במ/3) - מתאריך 3.1.16 היא בעבירת **איומים ותקיפה כלפי אותה מתלוננת**. עיון בכתב-אישום זה מלמד, כי **בתאריך 28.9.15**, על רקע ויכוח, הנאשם **הניף לעברה סולם, ניסה לתקוף אותה, היא ברחו ממנו, הוא רדף אחריה, בעט בישבנה, ירק עליה ואיים שירצח אותה**.

לחובתו של הנאשם **מאסר מותנה בר-הפעלה בן 3 חודשים**, שנגזר עליו בתאריך 23.10.17 במסגרת ת"פ 59281-05-16 שלום רמלה (במ/2). עיון בכתב-אישום זה מלמד, כי **גם כאן** ביצע הנאשם עבירות אלימות ואיומים **כלפי אותה מתלוננת**. בחודשים **אפריל - מאי 2016** **איים** הנאשם על המתלוננת, לאחר מכן **השליך שתי אבנים לעברה**, אחת מהן פגעה בתריס הבית ובאירוע נוסף ירק לעברה, הכל כמתואר בעובדות.

באותו מעמד, בטרם גזר-הדין אמר הנאשם: "השתלבתי בקבוצה של בית-משפט קהילתי, הייתי בשיחות, נתתי

שתנים, קרה שמעדיתי ונפלתי. זה לא אומר שאני לא אוהב את אשתי. אני רוצה להיות אתה למרות שאשתי גרמה לי לעשות את השטויות האלה. אני רוצה לחזור בחזרה לשקם את הבית, לגדל את הילדים" (במ/2 עמוד 8 שורות 1 - 5).

דברים דומים נשא בפני במסגרת תיק זה: "אני מצטער על כל מה שעשיתי...אני מודה שעשיתי טעות (בוכה) אני מתחרט על זה" (עמוד 8 שורות 3 - 4).

עיון בהתנהלותו של הנאשם מן העבר ועד הרשעתו הנוכחית, מובילה אל המסקנה כי מדובר בנאשם חזרתי, אשר שב ופוגע במתלוננת, בכל פעם מחדש, שהצהרותיו בדבר צערו, שיקום היחסים וחזרה למוטב הן ריקות מתוכן.

זהו נאשם שמכה - אחר מצטער. מאיים - אחר מתחרט, ושב כל פעם לסורו.

זהו דפוס התנהלות של אדם, אשר למרבה הצער לא פגש ענישה מחמירה המבהירה לו את חומרת מעשיו הנשנים.

(3). עמדת המתלוננת:

המתלוננת נשאה דברים - היא עתרה שבית-המשפט יסתפק בשלושה חודשי מאסר, אמרה כי "אני רוצה אותו בבית...אני רוצה שהוא יחזור הביתה" (עמוד 5 שורות 19 - 22).

ואולם, מסתבר, כי גם במעמד גזר-הדין בתיק הקודם (ת"פ 10947-07-17)(במ/2) נשאה המתלוננת דברים דומים, במסגרתם אמרה: "אני צריכה את בעלי בבית. אני מצטערת על כל מה שהיה. יש לי ילדים שרוצים את אבא שלהם ואני מבקשת שבית המשפט יתחשב כמה שאפשר" (עמוד 6 שורות 7 - 8).

הנה כי כן, זוהי מתלוננת אשר למרבה הצער, חווה באלימות ואיומים חוזרים מצד הנאשם, והיא אינה יכולה להתנער ממנו - שבויה במעגל "קסמים" של אלימות - כבולה בעבותות של איומים - מבחינתה - ללא מוצא, ולמרות הכל שבה ומבקשת אותו בביתה ואת רחמי בית-המשפט על בעלה האלים והמאיים. לכן, בכל הכבוד, אין להעניק כל משקל לרצונה במסגרת שיקולי הענישה.

נוכח עמדת המתלוננת, אין במסגרת גזר-דין זה פטרנליזם, אלא תמרור אזהרה - מואר באור אדום בוהק, המוכנס על-ידי בית-המשפט אל תוך התא המשפחתי והמופנה אך ורק אל הנאשם.

(4). שיקולים לקולה:

הנאשם הודה, לא ניהל משפט, חסך זמן ציבורי ויש להביא נתון זה לזכותו.

הבאתי בחשבון את הראיות העולות מן המסמכים השונים והרפואיים (במ/5).

הבאתי בחשבון את הטיעונים אודות הרקע למעשים: תקופת מגפת הקורונה והטיפול בשני ילדים בעלי מוגבלות, הקושי בגידולם, העדר מערכת חיצונית תומכת, הקשיים הכלכליים, קשיי הפרנסה וכיו"ב.

ואולם, יש לזכור, כי לצד זאת, זהו נאשם אשר נקט כלפי המתלוננת באלימות ואיומים עוד בטרם הגיעה מגפת הקורונה אל העולם, ואדם אלים, דוגמת הנאשם, תמיד יבקש לו תירוצי תירוצים כדי להצדיק את מעשיו.

ד. מסקנה:

שקלתי את מכלול השיקולים דלעיל, ובאתי את המסקנה כי יש לנקוט כלפי נאשם זה, שאינו לומד את לקחו, בענישה מחמירה, אשר מעבירה לו מסר ממוקד וחרף של הרתעה אישית, במסגרת מתחם הענישה, נוכח עובדות כתב-האישום ועברו הפלילי החזרתי כלפי אותה מתלוננת.

ה. תוצאה:

אשר על כן, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 9 חודשי מאסר בפועל.

ב. אני מורה על הפעלת עונש המאסר המותנה בן 3 החודשים מת"פ 59281-05-16 שלום רמלה (במ/2) במצטבר לעונש המאסר בפועל.

ג. סה"כ ירצה הנאשם 12 חודשי מאסר בפועל מיום מעצרו ה - 12.5.20.

ד. 5 חודשי מאסר שאותם לא ירצה הנאשם, אלא אם כן יעבור בתוך 3 שנים מיום שחרורו עבירת איומים.

ה. 2 חודשי מאסר, שאותם לא ירצה הנאשם, אלא אם כן יעבור בתוך 3 שנים מיום שחרור עבירת היזק לרכוש במזיד.

זכות ערעור לבית-המשפט המחוזי מרכז/לוד בתוך 45 ימים.

עמוד 5

צו כללי למוצגים.

התיק סגור.

ניתן היום, י"ד אב תש"פ, 04 אוגוסט 2020, במעמד הצדדים.